

[Bertel Dahlgaard.]

alle foreliggende Muligheder for at fremskynde Overførelsen af $4\frac{1}{2}$ pCt.-Laanene til 4 pCt., idet man under de forhaandenværende Forhold ser denne Overførelse som den begrænsede Opgave, der bør løses. Det er jo nemlig saaledes, at det er nu, Muligheden er der, og jeg understreger atter her, at baade Landbrugets Forhold efter Krigen og Hensynet til at fastholde det nuværende Lejeniveau i Byerne gør det ønskeligt, at de Muligheder, jeg her peger paa, udnyttes.

Jeg vil gerne advare mod, at man udskyder Overvejelserne til at tage Sigte alene paa Juni Termin næste Aar — man kan godt komme til at angre en saadan Opsættelse.

Jens Thomsen: Under Lovforslagets første Behandling udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Garantien for Konvertering er forbundet med en stor Risiko. Og det er vel nok rigtigt, naar Garantien overtages af Privatbankerne, som beregner sig en Fortjeneste af 1 pCt. for denne Risiko, hvad der maaske ikke er noget at sige til. Men Regeringen og Nationalbanken kan overtage Garantien uden at løbe nogen som helst Risiko, fordi de er i Stand til at bestemme Renteniveauet. Jeg vil derfor henstille til Indenrigsministeren at spare de Folk, der konverterer deres Laan, for den ene Procent, de for Tiden betaler i Risikopræmie til de private Banker, ved at lade Nationalbanken overtage Garantien uden at tage denne Provision.

Indenrigsministeren udtalte ogsaa, at man paatænker at konvertere Saneringslaanet, og det maa jeg paaskønne. Men beklageligt er det, at Rigsdagen afviste Bondepartiets Forslag i sin Tid om Statslaan til Sanerings-Laantagerne i Stedet for Sanerings-Obligationer. Saa havde man jo sparet de nødstedte Folk for det Kurstab, de nu har haft, og det har jo været forholdsvis stort, fordi det her drejer sig om kortfristede Laan. Nu konverteres der en Del højforrentede Kreditforeningsobligationer; det havde været bedre at gennemføre Bondepartiets Forslag om en almindelig Konvertering; denne tog nemlig lige- ligt Hensyn til høj- og lavforrentede Laan, og det er det mest retfærdige. De Laantagere, der har taget Laan til de billigere Rentesaetser, har faaet et tilsvarende større Laan bevilget, og de har taget et tilsvarende større Kurstab, og derfor burde de have været ligestillet gennem den almindelige Rentessænkning.

Nu er Tiden forpasset til at gennem-

føre denne Ligestilling, fordi Kurserne er kommet saa højt op. Vi ved jo ogsaa, at Regeringen og Nationalbanken savner Vilje til at gennemføre en saadan Rentessænkning, ellers havde man jo ikke nedkulet de ledige Penge. Men man maa imidlertid formode, at Indenrigsministeren har Forstaaelse af Laantagernes store Kurstab gennem Kreditforeningslaanene, og at Ministeren derfor vil nedsætte Omkostningerne for de Laantagere, der nu har Mulighed for at konvertere, ved at lade Nationalbanken overtage Garantien for Konverteringen uden den Risikopræmie, som i Øjeblikket maa betales til de private Banker.

Af Dagspressen i Dag fremgaar det ganske vist, at Nationalbanken skal have $\frac{3}{4}$ pCt. for Konvertering af Genforeningslaanet. Jeg synes, det er en meget stor Provision, selv om den ligger $\frac{1}{4}$ pCt. under den Provision, som de private Banker faar for Konvertering af Kreditforeningsobligationer, for Nationalbanken har saa stor en Indflydelse paa Pengemarkedet, at den ingen økonomisk Risiko har ved en saadan Garanti.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker for den hurtige Behandling af Forslaget og skal tilføje, at jeg er villig til at fortsætte, respektive genoptage Overvejelserne af, om det vil være muligt at faa dobbeltmøntede Obligationer ind under bedre Vilkaar med Konvertering for Øje. Men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der er meget betydelige Vanskeligheder forbundet dermed, og det er dem, der har afholdt Regeringen fra at gaa ind i en Aktion paa dette Omraade. Men som sagt, jeg skal være villig til paa ny at tage Spørgsmaalet op til Behandling. Den almindelige Konvertering har vi jo herinde drøftet gentagne Gange. Man kan meget vel sige, at nu er Tiden inde, og nu skal man passe paa ikke at forpasse den. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hvis vi paa et tidligere Tidspunkt var gaaet ind i en Konvertering, vilde det næppe have været muligt at gennemføre en saa fordelagtig Konvertering som den, der er mulig i Øjeblikket. Man kan altsaa komme for sent, men man kan for saa vidt ogsaa komme for tidligt.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Bemærkninger skal jeg sige, at jeg tror ikke, man saadan uden videre kan paalægge Nationalbanken at afholde visse Udgifter; i hvert Fald kan Indenrigsministeriet ikke gøre det. Banken sorterer ikke under Indenrigsministe-